

mende af 9 Medlemmer til nysnævnte Fællesudvalg.

Der var ialt afgivet 46 Stemmesedler, hvoraf en imidlertid var ugyldig, fordi der paa den ikkun fandtes 8 Navne; tilbage bleve altsaa 45 gyldige Stemmesedler.

Valgte bleve: Simonsen med 45 Stemmer, Dressing, Ploug og Rasmussen med 44 Stemmer, Sonne med 43 Stemmer, Madvig med 40 Stemmer, C. Andersen med 37 Stemmer, Bonne og Castenskjold med 36 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folkethingets Formand Underretning om det saaledes stedsfundne Valg.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var

Første Behandling af Forslag til Lov om Toldforholdene ved Landtoldgrændsen m. m.

(3die Behandling i Folkethinget findes i dette Tidende.)

Finantsministeren: Dette ikke ganske uanseelige Lovforslag er, saaledes som det nu foreligger, i Virkeligheden voyet ud af et tidligere forelagt Lovforslag, nemlig af Lovforslaget om Tillæg til forskellige gennem Finantsministeriet tidligere udstedte Love om Lønninger og Kontorholdsogdgjørelser. Svad de Paragrafer, som fandtes i det Udkast, og som nu findes i dette, nemlig §§ 12 og ff. i Virkeligheden gik ud paa, kan siges med eet Ord; de gik nemlig ud paa at fjerne den Bestemmelse i den oprindelige Lov af 1864, hvorefter de paagaaende Personer ikke kunne faae fast Ansættelse. Der staar nemlig i den nævnte Lov, at fast Ansættelse ikke kan gives, førend en Revision af Loven har fundet Sted, og denne Revision var tillige paabuden inden en meget kort Frist, nemlig inden 2 Mars Forløb. Revisionen fandt ikke Sted, og saaledes har Spørgsmaalet med Hensyn til den faste Ansættelse staaet hen. Da saa tiensynligt det, Vægen laa paa, var Spørgsmaalet om den faste Ansættelse, og ikke om den formelle Revision, — thi der var i Virkeligheden ikke nogen Opfordring til at forandre de Dele af Loven, der havde fundet Anvendelse, — troede jeg, at der her ikke var nogen Grund til stærkt at holde paa Formen, især da det siden 1866 saa at sige var stilliende godkendt, at der ikke skulde foretages nogen Revision af denne rent formelle Grund. I Folkethinget blev der imidlertid lagt Vægt paa, at Revisionen skulde finde Sted, og da man tilsidst fandt en Form, som Ingen havde Noget imod, blev For-

slaget, som man ser, gennemført. I Virkeligheden gaar det, som sagt, kun ud paa at fjerne Inddringene for den faste Ansættelse, men samtidig dermed er den formelle Fordring om en Revision, der fandtes i Loven af 1864 og som har hængsaaet siden 1866, nu fyldstgjort. Jeg kan saaledes anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Navn: Jeg skal bede den høitærede Finantsminister modtage min Tak for det foreliggende Lovforslag. Jeg takker ham dog ikke paa den Befolkings Vegne, som bor ved Grændsen; thi Lovforslaget er jo i de Punkter, der angaa den, af samme Indhold, som Loven af 23de December 1864; men jeg takker den høitærede Minister paa de Embedsmænds Vegne, som nu endelig komme til deres Ret og faae fast Ansættelse og en lille Lønningforhøielse. Der er hængsaaet lang Tid, inden dette nu endelig sker, thi Loven af 1864 skulde jo, som bekendt, have været revideret inden den 31te Marts 1866, og der er nu forløbet 7 Aar siden den Tid. Grunden dertil er maaske den, at man stadig har haabet, at Grændsen skulde blive flyttet, og der foregives jo ogsaa som Grund, at der i og for sig ikke har været Noget at revidere. Imidlertid skulde jeg mene, at, naar der var givet de vedkommende Embedsmand Udfigt til at faae fast Ansættelse for 7 Aar siden, var der allerede deri Grund nok til at revidere Loven og derved staffe dem den faste Ansættelse. Den høitærede Finantsminister har ogsaa i Dag udtalt, at der for Dvrigt ikke var Grund til at foretage nogen Revision af Loven, og det Samme bemærkes jo i Anmærkningerne; men jeg skal dog minde om, at selve det høie Finantsministerium har ikke een, men to Gange udtalt sig for en Revision. Det har nemlig givet Grændseboerne et bestemt Løfte om, at der ved en eventuel Revision af Loven vilde blive fremsat Forslag til en Bestemmelse om, at toldpligtige Varer, for hvilke Tolden ikke udgjorde mere end 8 St., skulde passere frit. Derom findes der jo imidlertid ikke Noget i dette Lovforslag, og for mange Grændseboere vilde det dog være en meget vigtig Bestemmelse, at toldpligtige Varer til et saa ringe Toldbeløb passerede frit. En saadan Bestemmelse er i høi Grad ønskelig, ikke saa meget for at spare Penge, som mere for at spare den Omvei, som mange Grændseboere nu maa gjøre. Naar en fattig Mand, der bor ved Grændsen, gaar over Grændsen for at sælge sit Rund Smør og sin Snes Ug og gjøre sit Indkjøb, maa han nu ofte gaa en hel Mil af sin Vej for at komme forbi et Toldsted. I det Dødblik Varer til et Toldbeløb af 8 St. fik Lov til at passere frit, saaledes som Tilfældet var ved den holstenske Grændse, vilde det derfor være et Gode for den fattige Befolkning. Der er dernæst Spørgsmaalet om civil eller militær Bevogtning. Det er jo bekendt, at der i sin Tid fandt en heftig Strid Sted i Rigraadet om, hvilken af disse